

Anotace:

Subjektivně laděná studie reflektuje devátý ročník festivalu *Velkolhotecké divadelní rejžování* a zároveň se pokouší pojmenovat některá z úskalí, které jeho hlavní tvůrce a organizátor Vítězslav Větrovec s jeho produkcí za dobu jeho trvání (od roku 2008) zaznamenal. Větrovec shledává prozatím poslední ročník festivalu zlomovým nejen z organizačních či uměleckých důvodů, ale rovněž z důvodů ryze osobních. V závěru studie se pokouší pojmenovat své místo, které zaujímá ve vztahu k obci, v níž se od roku 2008 pokoušel prostřednictvím divadelních inscenací „obnovovat místní paměť“ – místo, jehož charakter se v roce 2016 změnil díky faktu, že se Větrovec do Velké Lhoty sám nastěhoval, a stal se tak sousedem svých diváků.

Klíčová slova:

komunitní divadlo, Velká Lhota, lidové divadlo, pouliční divadlo

Abstract:

The study (with subjective view) reflects the ninth year of Velká Lhota theatre festival and at the same time attempts to name some of the problems, that festival's main creator and organizer Vítězslav Větrovec (author of the study) had with its production since the first year of the festival in 2008. Větrovec finds last year of the festival very special not only for organizational or artistic reasons, but also for purely personal reasons. At the end of the study, he tries to name his place in relation to the village, where he has tried (since 2008) to “restore local memory” through theatrical productions – a place, whose character changed due to the fact that Větrovec had moved to Velká Lhota in 2016 and had become a neighbour of his audience.

Key words:

community theatre, Velká Lhota, folk theatre, street theatre

Vítězslav Větrovec

Velkolhotecké divadelnění ve slepé uličce?

Reflexe devátého ročníku divadelního festivalu ve Velké Lhotě a pokus o pojmenování jeho největších úskalí

Tato práce představuje již pouhý dovětek ke všem dosavadním studiím pojednávajících o velkolhoteckém projektovém cyklu v letech 2008-2015.¹ Byly v nich důkladně popsány vznik a východiska cyklu, jeho jednotlivé ročníky spolu s uvedenými inscenacemi českých i zahraničních tvůrců (v rámci festivalu *Velkolhotecké divadelní rejžování*), popsáno bylo důkladně i prostředí Velké Lhoty či oblasti Velkolhotecka - jejich náboženská a kulturní historie a vlivy, které je utvářely. V několika z předchozích textech jsem se věnoval rovněž současnosti obce, její geografii a možnému endogennímu vývoji a rozvoji. Již reflektován a analyzován byl i divadelní jazyk, kterým tvůrci ke svým divákům ve Velké Lhotě promlouvají – jeho inspirační zdroje byly popsány ve dvou pracích věnovaných „příbuznému“² divadelně-kočovnému projektu *KočěBRování*.³ Několika dalšími texty doplněná kompilace těchto studií tvoří již dokončovanou disertační práci, věnovanou celému velkolhoteckému projektovému cyklu a rovněž zmíněnému divadelně-kočovnému projektu *KočěBRování*.

Cílem této studie měly být (vedle reflexe organizovaného festivalu a jednotlivých inscenací) popis a analýza za zvýšení participace místních obyvatel na tomto ročníku projektového cyklu (2016). I za tím účelem⁴ byl k inscenování na velkolhotecké návsi vybrán scénář filmu *Sedm statečných* (1960, r. John Sturges) od Waltera Newmana. Ten měl být adaptován a uveden pod názvem *Sedm statečných Lhoťáků* jako hlavní představení festivalu, v němž měli účinkovat členové místního Sboru dobrovolných hasičů, z nichž se již

¹ VĚTROVEC, Vítězslav. Velkolhotečtí pěvci aneb Hledání zapomenutého. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 22. června 2015 [cit. 28. prosince 2015]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/22-6-2015-vitezslav-vetrovec-velkolhotecti-pevci-aneb-hledani-zapomenuteho.html>>

VĚTROVEC, Vítězslav. Obnova paměti vesnice – Inscenační činnost ve Velké Lhotě v letech 2008–2012. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 5. srpna 2013 [cit. 27. prosince 2014]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/vitezslav-vetrovec-obnova-pameti-vesnice-inscenacni-cinnost-ve-velke-lhote-v-letech-20082012.html>>

VĚTROVEC, Vítězslav. Divadelní festival *Velkolhotecká škola*: Navýšení pocitu lokální identity a „rozšíření hranic“ vesnice prostřednictvím divadelních inscenací. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 20. listopadu 2014 [cit. 28. prosince 2014]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/vitezslav-vetrovec-divadelni-festival-velkolhotecka-skola.html>> a

VĚTROVEC, Vítězslav. Velkolhotečtí herci aneb Jak Lhoťáci z(a)koušeli divadlo. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 1. srpna 2016 [cit. 26. ledna 2017]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/vitezslav-vetrovec-velkolhotecti-herci-aneb-jak-lhotaci-zakouseli-divadlo.html>>

² Ona „příbuznost“ spočívá především v tom, že u zrodu obou projektových cyklů stáli titíž tvůrci (režisér Vítězslav Větrovec a herci Vojtěch Johaník, Tereza Kolářková, dále pak Jan Neugebauer, Tomáš David, Veronika Lazorčáková a poté i další) a divadelní jazyk v obou cyklech se navzájem neustále ovlivňoval – využívá principy a postupy pouličního a lidového divadla. Pokud se velkolhotecký projektový cyklus zaměřuje na obnovu divadelní tradice v jednom konkrétním regionu (Velkolhotecko), cyklus *KočěBRování* se divadelní tradici snaží vnést do míst, kde je divadlo ještě stále výjimečnou událostí a není pro místní obyvatelstvo samozřejmostí.

³ VĚTROVEC, Vítězslav. *KočěBRování 2014: Cykly* aneb Divadlo je setkání. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 3. září 2015 [cit. 27. prosince 2015]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/vitezslav-vetrovec-kocebrovani-2014-cykly-aneb-divadlo-je-setkani.html>> a

VĚTROVEC, Vítězslav. *KočěBRování 2015: Tisíc a jedna noc* aneb Divadlo je lidská zkušenost. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 10. července 2016 [cit. 27. ledna 2017]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/vitezslav-vetrovec-kocebrovani-2015-tisic-a-jedna-noc-aneb-divadlo-je-lidska-zkusenost.html>>

⁴ Zároveň jsem chtěl v roce 2016 navázat na předchozí ročník festivalu, kdy v ústřední inscenaci v hlavních rolích účinkovali velkolhotečtí obyvatelé. Scénář *Sedmi statečných* pak představoval možnost, jak na velkolhotecké návsi rozehrát příběh „obranu vesnice“ proti vnějším vlivům, které měli představovat sami divadelníci se svou touhou „obnovovat“, „rekonstruovat“ či „oživovat“ místní lidové zvyklosti a tradice.

mnozí objevili v inscenaci *Hoří, má lhotecká panenka!*⁵ uvedené v předchozím ročníku festivalu *Velkolhotecké divadelní rejžování* v roce 2015. K tomu však nedošlo – týden před začátkem zkoušení se mi velitel hasičského sboru Jan Solař ozval s tím, že na den uvedení inscenace (25. června 2016) jsou již naplánovány hasičské závody a že celý předcházející týden budou dobrovolní hasiči trénovat a cvičit. Účinkovat v inscenaci tedy nemohou. Ponechme stranou humorný ráz této příhody a její nedůvěryhodnost (závody musely být naplánovány již dříve, v průběhu tréninkového týdne bylo lze spatřit mnoho dobrovolných hasičů ne na tréninku, ale v hospodě apod.), důležité je, že tím byli tvůrci postaveni před nutnost v krátké době nahradit *Sedm statečných Lhoťáků* inscenací jinou. A v tuto chvíli bylo již jasné, že oproti minimálně sedmi místním, kteří by se v plánovaném představení objevili, se tvůrcům podaří v takto krátké době sehnat místních o dost méně (účast oněch sedmi byla plánována několik měsíců dopředu).

Cíl podávaného projektu specifického výzkumu tím tedy byl narušen a studii jsem se rozhodl strukturovat a „přeskládat“ následujícím způsobem. Nepovažuji to však za problém – vzhledem k praktickému charakteru výzkumu je pravděpodobné, že se cíle a záměry jeho autorů (autora) budou měnit v závislosti na proměnách zkoumaného (živého, probíhajícího) fenoménu.

Tento a další problémy, se kterými se tvůrci v roce 2016 při organizování *Velkolhoteckého divadelního rejžování* museli potýkat (např. zrušení jedné z částí programu kvůli počasí – přičemž tato část festivalu měla být jednou ze stěžejních), jsou tedy náplní první části studie, v níž je zároveň reflektován průběh tohoto ročníku festivalu. Zvláštní část je pak věnována přípravě inscenace *U nás doma*, která vznikla namísto zmiňovaných *Sedmi statečných Lhoťáků*⁶ a v níž se objevilo několik místních dětí, a rovněž důvodům, proč někteří z místních účast na představení odřekli. Tyto důvody a jejich popis obecnějšího charakteru jsou, domnívám se, příznačné pro obdobný typ projektu a proto považuji za nutné je ve studii uvést.

Druhá část studie pak bude spíše osobní povahy, byť s popisovaným projektem (festival *Velkolhotecké divadelní rejžování*) a velkolhoteckým projektovým cyklem neodbytně souvisí. V červnu 2016 jsem se do Velké Lhoty spolu se svou rodinou nastěhoval a od té doby v místě, kde od roku 2008 provádím svůj umělecký výzkum, žiji. Byť chápu, že zařazení této části do studie může být sporné, rozhodl jsem se pro to z těchto důvodů: a) život přímo ve Velké Lhotě mi umožňuje nahlížet projektový cyklus poprvé „zevnitř“, pohledem jednoho z místních (byť i to je poněkud problematické, více se o této okolnosti rozepíši níže); b) je mi umožněno zaslechnout více bezprostředních názorů na projektový cyklus od místních obyvatel; c) je mi umožněno více se zasazovat o kulturní život v obci a tentokrát přímo v součinnosti s místními obyvateli, kterých se divadelní prostředí či dění mnohdy dotýká jen málo či skoro vůbec. Mým přestěhováním se tedy

⁵ *Hoří, má lhotecká panenka!*

Scénář: Vítězslav Větrovec na motivy filmového scénáře Miloše Formana, Jaroslava Papouška a Ivana Passera

Režie: Vítězslav Větrovec

Scénografie: Natálie Pelcová, Josef Brychta

Hudba: Tereza Kolářková

Účinkovali: Jan Solař, Tomáš Hes, Miroslav Novák, Josef Menšík, Jan Neugebauer, Josef Zachar, Adam Steinbauer, Jakub Šebesta, Tereza Kolářková, Natálie Pelcová, Simona Trávníčková, Vanda Klestilová, Gabriela Veselá, Ester Klimecká, Maryana Kozak, Marika Smreková, Hakancan Kargidanoglu, Rebeca Izquierdo, Amanda Marinas, Manuel Porcar

Premiéra: 27. června 2015 na návsi ve Velké Lhotě

⁶ *U nás doma*

Scénář: Vítězslav Větrovec a kolektiv

Režie: Vítězslav Větrovec

Scénografie: Natálie Pelcová, Josef Brychta

Hudba: Tereza Kolářková

Účinkovali: Jan Neugebauer, Josef Zachar, Tereza Kolářková, Natálie Pelcová, Maryana Kozak, Gabriela Čechová, Andrea Szopová, Filip Karda, Michal Štásta, Mariana Hájková, Dominik Solař, Filip Solař, Jan Solař, Adéla Brychtová, Kateřina Kopřivová, Cristian Izzo, Gabriel Torralbo

Premiéra: 25. června 2016 na návsi ve Velké Lhotě

otevřávají nové možnosti, jak se místních lidových či nově vzniklých tradic účastnit, jak je pozorovat či jak se na nich aktivně podílet formou spoluorganizace apod.

1. Festival Velkolhotecké divadelní rejžování 2016

Devátého ročníku velkolhoteckého projektu se i v roce 2016 účastnili různorodí divadelní tvůrci. Vedle studentů Divadelní fakulty JAMU (DIFA JAMU) a Ateliéru Divadlo a výchova (ADaV) to byli žáci mostecké ZUŠ F. L. Gassmanna pod pedagogickým a režijním vedením Pavla Skály (inscenace *Co budeme dneska dělat?*), někteří ze studentů či absolventů pražské DAMU a Katedry autorské tvorby a pedagogiky (Tereza Koláčková, Maryana Kozak), členové divadla KočéBR a česko-italský inscenační tým pod vedením Michaely Mikulové s inscenací *Pornocinella*.

Na různých místech vsi byly uvedeny 4 divadelní inscenace: *Co budeme dneska dělat?*, *Velkolhotecké kalendárium*, *Pornocinella* a *U nás doma*.⁷ Vedle těchto byly uvedeny i 3 doprovodné akce: již tradiční (od roku 2013) společné setkání účinkujících a jejich diváků *Velkolhotecký otvírák*, beseda s diváky *Velkolhotecké divadelnění v roce 3000* a noční překvapení v podobě projekce archivních fotografií na zeď jednoho z místních kostelů. Jak beseda, tak i noční projekce měly za účel rozproudit debatu o „velkolhoteckém divadelnění“ ve vztahu k místní paměti, o možné budoucnosti projektového cyklu a o jeho dosavadních vrcholech. Kvůli počasí však byla beseda s diváky náhle přerušena a při noční projekci archivních fotografií již nebylo z technických důvodů možné zaznamenávat všechny komentáře zúčastněného publika – snaha autorů tak bohuže vyšla „naprázdno“, byť se u publika setkala s kladným ohlasem.

Divácká účast na tomto ročníku festivalu byla ovlivněna již zmíněným špatným počasím (poprvé za dobu trvání projektového cyklu), ale i hasičskými závody probíhajícími v sousední obci Brandlíně.

1.1 Co budeme dneska dělat?

Žáci mostecké ZUŠ F. L. Gassmanna s jejich vedoucím Pavlem Skálou byli na festival přivzváni především kvůli tomu, že jejich dlouhodobé divadelní směřování má blízko ke komutnímu divadlu i k site specific. Jelikož jedním ze záměrů projektového cyklu je i „rozšiřování hranic vesnice“,⁸ považoval jsem za vhodné je s účastí na festivalu oslovit. Narozdíl od ostatních inscenačních týmů se ten Skálův rozhodl vypracovat scénář inscenace až přímo na místě během týdenního pětidenního soustředění předcházejícího festivalu.

⁷ *Co budeme dneska dělat?*

Scénář a režie: Pavel Skála

Účinkovali: žáci mostecké ZUŠ F. L. Gassmanna

Premiéra: 24. června 2016 na autobusové zastávce ve Velké Lhotě

Velkolhotecké kalendárium

Scénář: Adam Steinbauer a Adéla Marešová

Režie: Adam Steinbauer

Hudba: Tereza Koláčková

Účinkovali: Michal Štásta, Tereza Koláčková, Maryana Kozak, Jan Neugebauer, Andrea Szopová, Filip Karda, Josef Zachar, Mariana Hájková, Gabriela Čechová, Natálie Pelcová, Cristian Izzo, Gabriel Toralbo

Premiéra: 25. června 2016 „u dubu“ ve Velké Lhotě

Pornocinella (upravená verze inscenace uvedená 25. června ve Velké Lhotě)

Scénář a režie: Michaela Mikulová a Cristian Izzo

Účinkovali: Cristian Izzo, Michaela Mikulová, Adéla Marešová

Premiéra: 25. června 2016 před kostelem ve Velké Lhotě

⁸ Více o tomto záměru viz: VĚTROVEC, Vítězslav. Divadelní festival *Velkolhotecká škola*: Navýšení pocitu lokální identity a „rozšíření hranic“ vesnice prostřednictvím divadelních inscenací. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 20. listopadu 2014 [cit. 28. prosince 2014]. Dostupné na internetu: <<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/vitezslav-vetrovec-divadelni-festival-velkolhotecka-skola.html>>

Pavel Skála se se svou skupinou rozhodl zpracovat některé motivy objevující se v několika velkolhoteckých kronikách.⁹ Jeho studenti využívali zmínky o vesnických zábavách, o životě mladých a v neposlední řadě se inspirovali i použitým jazykem, který dnes již mnohdy působí archaicky. Pro načerpání inspirace byli hned první den obeznámeni s některými velkolhoteckými obyvateli, kteří se prostřednictvím poskytnutých rozhovorů podíleli na přípravách dřívějších inscenací.

Jedna z historek, kterou při těchto návštěvách zaslechli, na ně zapůsobila natolik silně, že na jejím základě postavili celý scénář. Pojednávala o muži, který se v mládí i v dospělosti častokrát nechával slyšet, že „ženu je nejlepší si vychovat“. Bylo o něm rovněž známo, že k této „výchově“ leckdy využíval i násilí. Jeho manželka po několikaletém soužití s ním spáchala sebevraždu.

Tuto jednoduchou a spíše v obecnosti načrtnutou historiku přetavili žáci mostecké ZUŠ v příběh malé skupiny mladých lidí, kteří se rádi a často schází na vesnické zábavě. Postupem času se parta rozdělí na tři milenecké páry. Jeden z mladíků neustále radívá ostatním, aby si své dívky vychovávali. V soukromí padne facka. Po čase další z mladíků (který dříve usiloval o „tyranovu“ dívku) odjíždí na vojnu. V tomto čase dojde k sebevraždě „tyranovy“ partnerky. Mladík se následně vrací z vojny a spatří již rozpadlou partu, která je poznamenaná tragickou událostí.

Pro inscenování si Skálova skupina vybrala silnici vedoucí mezi dvěma velkolhoteckými kostely s přílehlou autobusovou zastávkou. Ta sloužila jako místo pro vesnické zábavy. Diváci seděli po obou stranách hracího prostoru na silnici. Zbytek účastníků projektu (tedy všichni, kteří ke Skálově skupině nepatřili) obklopoval autobusovou zastávku a hudebně doprovázel jednání herců (především místní lidové písně a hudební podkres na akordeon v podání Terezy Koláčkové).

1.2 Velkolhotecké kalendárium

Skupina studenta činoherní režie na DIFA JAMU Adama Steinbauera čerpala inspiraci rovněž z přepisů velkolhoteckých kronik. Zaměřili se přitom především na období od konce 30. let 20. století do Sametové revoluce a počátek 90. let.

Pomocí jednotlivých fakt, převzatých z místních kronik, se Steinbauer snažil vykreslit obraz vesnice a její vývoj ve zmiňované době. Do popředí se tak dostávaly události, které byly příznačné a specifické pouze pro Velkou Lhotu (pokácení několikasetleté lípy, úmrtí jednotlivých kronikářů aj.), ale i ty, které utvářely národní dějiny (2. světová válka, kolektivizace, Sametová revoluce apod.). Ústřední postavou *Velkolhoteckého kalendária* pak byl kronikář v podání divadelního amatéra Michala Štásty, který jednotlivá fakta předestíral divákům, zatímco všichni ostatní účinkující je svým jednáním rozehrávali.

Inszenace, která měla spíše podobu inscenovaného scénického čtení, byla uvedena „u dubu“ – na louce, jejíž jedinou dominantu tvoří starý strom. Steinbauer zdařile rozehrával prostor, který si pro svůj inscenační příspěvek do festivalu vybral a hojně využíval jeho rozlehlost – příjezd předsedy KSČ na traktor od několik desítek metrů vzdáleného kravína, emigrace některých obyvatel do obdobně vzdáleného lesíka apod.

Po této inscenaci byla v rámci doprovodného programu inscenace uvedena beseda *Velkolhotecké divadelnění v roce 3000*, která měla za úkol inscenací předestřená data v diskusi s diváky dále rozvést a rovněž se tázat, jakých dalších podob může velkolhotecký projektový cyklus nabýt v budoucnu (viz níže).

1.3 Pornocinella

Inszenace *Pornocinella* vznikla jako praktická součást specifického výzkumu studentky ADaV Michaely Mikulové. Mezi jeho záměry bylo mimo jiné i „hledání charakteristik a specifíků v komunikaci a konfrontaci s mezinárodním divákem ve světě“, „ohledávání univerzální divadelní komunikace prostřednictvím inscenace hrané před jazykově a kulturně odlišným publikem“ či „hledání společného divadelního klíče v čtyřjazyčné inscenaci“.¹⁰

⁹ Několik z nich jsem v přepisech uváděl v přílohách předchozích studií věnovaných velkolhoteckému projektovému cyklu.

¹⁰ Údaje čerpám z návrhu projektu Mikulové a z jeho závěrečné zprávy.

Mikulová se svou kolegyní Adélou Marešovou a dvěma italskými herci nazkoušeli inscenaci *Pornocinella*, která osobitým způsobem reflektovala charakter Pulcinelly z tradiční italské commedia dell'arte. Jelikož tato postava vznikla v Neapoli, odkud italská část inscenačního týmu pocházela, nacházela se Mikulová přímo „u zdroje“ informací a dat potřebných pro její výzkum. Inscenace byla nazkoušena z větší části přímo v Itálii, kde měla rovněž svou premiéru a následně byla několikrát odehrána i v České republice (např. na festivalu Sítka ADaV).

Výzkumné záměry a cíle Mikulové byly natolik podobné záměrům výzkumu, který stál v pozadí projektu *KočéBRování 2014: Cykly a KočéBRování 2015: Tisíc a jedna noc*, že jsem považoval za nutné inscenaci *Pornocinella* do programu *Velkolhoteckého divadelního rejžování 2016* zařadit – a to i v souladu se záměrem „rozšiřování hranic vesnice“ (viz výše).

Vzhledem k obtížím, které však Mikulovou a její nově vzniklý soubor potkaly,¹¹ byla ve Velké Lhotě uvedena upravená verze inscenace, v níž namísto dvou italských herců (vedle Mikulové a Marešové) účinkoval pouze jeden. Do inscenace bylo rovněž zahrnuto větší množství replik v českém jazyce (vedle angličtiny a italštiny ve dvou podobách – běžné a té vycházející z neapolského nářečí) pro usnadnění komunikace s velkolhoteckým publikem.

1.4 U nás doma

Jak jsem uvedl již v úvodu studie, uvedení inscenace *U nás doma* bylo „nouzovou variantou“ po vypuštění původně plánovaných *Sedmi statečných Lhoťáků*. Jednalo se o variantu nepřípravenou a improvizovanou – rozhodl jsem se spolu s herci, kteří se velkolhoteckého projektu účastnili již poněkolkáté, „vsadit vše“ na naši znalost velkolhoteckých poměrů a na naše vztahy s místními obyvateli. Jelikož jsme chtěli zůstat u toho, aby se v hlavních rolích inscenace objevili místní, oslovili jsme hned v první den našeho příjezdu do Velké Lhoty velkolhotecké děti.

Záměrem bylo uvést inscenaci o tom, jak děti hledí na své rodiče – na jejich zlovyky, „libůstky“, vyprávět o tom, jak děti nahlížejí na jednání svých vlastních rodičů. Za tím účelem jsme začali s dětmi improvizovat na různá dílčí témata (naštvaný otec, naštvaná matka, co rodiče dělají, když nejsem doma, co dělám já, když rodiče nejsou doma, co otce spolehlivě rozčílí apod.), abychom se o jejich domácím zázemí dozvěděli více.

Záhy však vyšlo najevo, že se budeme muset ubírat jinou cestou. Informace, které nám děti formou improvizací či pouze ústně sdělovaly, nebyly svou povahou mnohdy vhodné ke zveřejnění. Jako „nejvděčnější“ se ukázaly ty výsledky improvizací, které se dotýkaly vnitřního světa samotných dětí – jejich snů, přání, vybájených světů apod. Teprve na jejich základě se začal rodit bodový scénář budoucí inscenace se čtyřmi velkolhoteckými dětmi v hlavních rolích.¹²

Ten opisoval následující příběh – děti se ve svém volném čase baví o tom, jak by asi vypadal svět bez jejich rodičů, co všechno by si mohly dovolit, na co by nemusely brát zřetel, kam všude by cestovaly a za čím apod. Následně se dětem zjevuje kouzelník Čáryfuk se svou asistentkou Čarokrásou (Jan Neugebauer a Natálie Pelcová) a dětem plní jejich přání – ocitají se ve světě bez rodičů.

Od tohoto momentu se příběh inscenace plně podřizoval dětské logice, v jejímž rámci je možné takřka vše. Děti společně vycestovaly na koncert hudební kapely Rammstein, objednaly si a snědly 100 tun mléčné čokolády, některé z nich se naučily létat, některé podnikly cestu časem, aby se podívaly na Adolfa Hitlera (ukonejšily ho kostičkou čokolády a zvrátily tak celý průběh 2. světové války) etc. Inscenace vrcholila v momentu, kdy každé dítě jednotlivě potkal nějaký problém, který by mohl vyřešit „pouze“ jeden z jejich rodičů – strach z velkého množství zhlédnutých hororových filmů, úraz, nemožnost podat si něco z police, pomoc s domácím úkolem. V těchto situacích, které uzavíraly dílčí příběh každého dítěte, si hlavní protagonisté vždy zavolali na jeviště jednoho ze svých rodičů, aby jim problém pomohl vyřešit (ukonejšení, pofoukání, podání potřebného předmětu z police). Poté, co jim rodič pomohl, již zůstal se svou

¹¹ Jednalo se především o osobní neshody mezi českou a italskou částí souboru, které vyústily těsně před pětidenním soustředěním ve Velké Lhotě. Pobyt ve Velké Lhotě a práce na jednotlivých inscenacích byly těmito problémy bohužel citelně poznamenány.

¹² Vzhledem k charakteru zkoušení a k tomu, že nakonec opravdu zůstalo pouze u tohoto bodového scénáře či osnovy scénář v příloze studie neuvádím – narozdíl od studií předchozích.

„ratolestí“ na jevišti, v následném závěru inscenace dostal do ruky text písně, kterou místní děti pro inscenaci napsaly, a společně s nimi na konci představení na velkolhotecké návsi zazpíval jednu z lokálních lidových písní.

Veškeré dění na jevišti bylo inscenováno za pomoci několika rekvizit, které měly symbolizovat ono počáteční „doma“, z nějž všechny dílčí dětské příběhy vyrůstaly. Záměrně pak byla volba rekvizit taková, aby upomínala na venkovské prostředí – balíky sena a slámy, necky, různé další zemědělské a hospodářské nástroje, stůl s několika židlemi apod. Tyto rekvizity se během představení přetvářely („dětskou fantazií“) na zbraně, dopravní prostředky, hudební nástroje, balíky čokolády a sladkostí a další „nezbytnosti“, které ve znázorňovaných dětských světech nesměly chybět.

Výsledný tvar byl vzhledem k několikrát uvedeným podmínkám o poznání kratší, než ústřední inscenace z minulých let (35 minut oproti 60). Přesto však opět dovedl do scénáře zapracovat některé z velkolhoteckých reálií, zvyklostí či tradic.

1.5 Doprovodné akce

Součástí festivalu *Velkolhotecké divadelní rejžování 2016* byly i tři doprovodné akce – *Velkolhotecký otvírák*, *Velkolhotecké divadelnění v roce 3000* a *Noční překvapení*.

Velkolhotecký otvírák byl již tradičním setkáním účinkujících a jejich diváků, během kterého se noví účastníci projektu představují svému publiku jednoduchou formou – písní, tancem, divadelní etudou či drobným hmotným darem (tradičním pokrmem či nápojem).

Beseda *Velkolhotecké divadelnění v roce 3000*, která měla otevřít otázky týkající se dalších ročníků projektového cyklu, byla přerušena deštěm (konala se na stejném místě jako inscenace *Velkolhotecké kalendárium*). Z jejího desetiminutového průběhu stojí za zaznamenání snad pouze kladná divácká odezva na předchozí ročníky cyklu, zejména pak na inscenaci *Kterak se lhotecký rodák František Macků domů navrátil a s divadelníky z Brna tam besedoval*¹³ z roku 2012, která pojednávala o místním obyvateli, který byl znám v celé vesnici a který do jisté míry celou vesnici i spojoval.

Nejzdařilejším doprovodným programem se tak pravděpodobně stala noční projekce archivních fotografií na zeď jednoho z místních kostelů. Nejzdařilejší proto, že jednotlivé promítané fotografie probouzely v divácích vzpomínky na jejich předky, příbuzné či známé. Z publika bylo lze zaslechnout komentáře k zobrazovaným snímkům, ale také různé historky, které se k různým rodinám či osobnostem vztahovaly. Oproti dosavadním snahám rozproudil mezi diváky diskusi o jejich historii a paměti (nejenom z letošního ročníku festivalu) lze považovat projekci dobových fotografií za nejvíce povedenou – a to nejenom kvůli faktu, že předchozí beseda byla násilně přerušena deštěm. Litovat lze jen té okolnosti, že nebylo možné jednotlivé komentáře blíže a podrobněji písemně zaznamenat či zachytit jiným způsobem. Zároveň by nejspíše bylo vhodnější zařadit tuto část programu na začátek festivalu a ne až na jeho závěr – publikum by tak snad bylo více „naladěné“ na témata zpřítomňovaná v jednotlivých inscenacích vycházejících z velkolhoteckých reálií.

¹³ *Kterak se lhotecký rodák František Macků domů navrátil a s divadelníky z Brna tam besedoval*

Scénář:	Vítězslav Větrovec, Kateřina Menclerová
Režie:	Vítězslav Větrovec
Scénografie:	Katarína Kováčiková
Hudba:	Tereza Koláčková
Účinkovali:	Vojtěch Johaník, Jan Neugebauer, Slávek Bilský, Tereza Koláčková, Natálie Pelcová, Libuše Hašková a Barbora Nesvadbová
Premiéra:	23. června 2012 na návsi ve Velké Lhotě

Velkolhotecké divadelní rejžování 2016 (festival)

Koncept: Vítězslav Větrovec

Produkce: Vítězslav Větrovec

Výtvarnice: Natálie Pelcová

Program: 24. červen 2016, 18:00

*Velkolhotecký otvírák**Co budeme dneska dělat?*

25. červen 2016, 17:30

*Velkolhotecké kalendárium**Velkolhotecké divadelnění v roce 3000 (beseda s diváky)**Pornocinella**U nás doma**Zakončení festivalu a noční překvapení***Realizační tým a obsazení úvodního setkání Velkolhotecký otvírák**

Koncept: Vítězslav Větrovec a kolektiv

Hudba: Tereza Kolářková, Adam Steinbauer

Účinkovali: Jan Neugebauer, Josef Zachar, Adam Steinbauer, Tereza Kolářková, Natálie Pelcová, Maryana Kozak, Gabriela Čechová, Andrea Szopová, Filip Karda, Mariana Hájková, Michaela Mikulová, Adéla Marešová, Cristian Izzo, Gabriel Toralbo, Michal Štásta, Pavel Skála a žáci ZUŠ F. L. Gassmanna v Mostě

Premiéra: 24. června 2016 před dolní farou ve Velké Lhotě

Realizační tým a obsazení inscenace Co budeme dneska dělat?

Scénář a režie: Pavel Skála

Účinkovali: žáci mostecké ZUŠ F. L. Gassmanna

Premiéra: 24. června 2016 na autobusové zastávce ve Velké Lhotě

Realizační tým a obsazení inscenace Velkolhotecké kalendárium

Scénář: Adam Steinbauer a Adéla Marešová

Režie: Adam Steinbauer

Hudba: Tereza Kolářková

Účinkovali: Michal Štásta, Tereza Kolářková, Maryana Kozak, Jan Neugebauer, Andrea Szopová, Filip Karda, Josef Zachar, Mariana Hájková, Gabriela Čechová, Natálie Pelcová, Cristian Izzo, Gabriel Toralbo

Premiéra: 25. června 2016 „u dubu“ ve Velké Lhotě

Realizační tým a obsazení inscenace Pornocinella (upravená verze inscenace uvedená 25. června 2016 ve Velké Lhotě)

Scénář a režie: Michaela Mikulová a Cristian Izzo

Účinkovali: Cristian Izzo, Michaela Mikulová, Adéla Marešová

Premiéra: 25. června před kostelem ve Velké Lhotě

Realizační tým a obsazení inscenace U nás doma

Scénář: Vítězslav Větrovec a kolektiv

Režie: Vítězslav Větrovec

Scénografie: Natálie Pelcová, Josef Brychta

Hudba: Tereza Kolářková

Účinkovali: Jan Neugebauer, Josef Zachar, Tereza Kolářková, Natálie Pelcová, Maryana Kozak, Gabriela Čechová, Andrea Szopová, Filip Karda, Michal Štásta, Mariana Hájková, Dominik Solař, Filip Solař, Jan Solař, Adéla Brychtová, Kateřina Kopřivová, Cristian Izzo, Gabriel Toralbo

Premiéra: 25. června 2016 na návsi ve Velké Lhotě

2. Pohled „zevnitř“ a „zvenčí“

Druhá část studie bude, jak již bylo podotknuto, osobnějšího charakteru, neboť je poznamenána mým přestěhováním se do Velké Lhoty v červnu 2016. Již ve svých dřívějších studiích jsem poukazoval na fakt, že vztahy mezi každoročně přijíždějícími divadelníky a obyvateli Velké Lhoty se neustále prohlubují a vzájemná setkání se nesou v duchu oboustranné důvěry (při předávání jednotlivých informací potřebných pro scénáře inscenací či při výpomoci s organizací festivalu) – tento vztah se nyní ještě více prohloubil o tu okolnost, že jsem se stal sousedem místních. To s sebou nese mnohé, ale nejdůležitější je pravděpodobně fakt, že nyní (více než kdy jindy v historii celého projektového cyklu) stojím rozkročen mezi dvěma skupinami – divadelníky a velkolhoteckými obyvateli.

Pro praktický výzkum se mi tato pozice jeví pramálo vhodná či spíše paradoxní – již se nedokážu oprostit od zcela subjektivního vnímání Velké Lhoty a jejích obyvatel a projektů kulturního rázu, jichž jsem zde organizátorem, a které jsou do budoucna ve fázi příprav (viz níže). Kompilací zmíněných dílčích studií vznikne disertační práce, která dosavadní poznatky o „velkolhoteckém divadelnění“ shrne. Celý projektový cyklus – aby mohl dále být i praktickým uměleckým výzkumem – musí však vykročit novým směrem (který by mohl mít např. blíže k sousedskému divadlu?). Zároveň mi tato „vnitřní“ pozice umožňuje více se věnovat velkolhoteckému kulturnímu dění, obnově, oživení či rekonstrukci místních tradic.

„Velkolhotecké divadelnění“ oplývá rovněž nejedním (paradoxním) úskalím. Patrně to nejzásadnější spočívá v tom, že se samo stalo jednou z místních tradic. Co se jeví jako možný úspěch, má i svá negativa – jednak se divadelní festival stal již běžnou každoroční událostí a pozbyl svého svátečního charakteru, zadruhé (což se k právě uvedenému váže) postupně slábne účast publika. Stal se již samozřejmou záležitostí, pro Velkou Lhotu a její obyvatele po 9 letech projektového cyklu typickou. Jednou z cest, jak tento problém vyřešit, bylo mnou navrhované (a jednou uskutečněné) zapojení místních obyvatel coby účinkujících do ústředních inscenací festivalu, ale, jak je patrné i z této studie, i tato cesta se ukazuje jako špatná (či nevhodná). Lhoťáci spoléhají na „své“ brněnské divadelníky, k založení vlastního ochotnického souboru je prozatím nic nežene (vzhledem k počtu udržovaných starých i novodobých tradic uvedenému v předchozí studii se snad ani není čemu divit).¹⁴

¹⁴ VĚTROVEC, Vítězslav. Velkolhotečtí herci aneb Jak Lhoťáci z(a)koušeli divadlo. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 1. srpna 2016 [cit. 26. ledna 2017]. Dostupné na internetu:

Je pro mne otázkou (při zachování si pohledu „zevnitř“), zda „se neoprostit od divadla“ zcela a nepokoušet se o kulturní život obce a její tradice (paměť, zvyklosti etc.) pečovat i jinými způsoby. Pro další kulturní fungování obce mi tato cesta připadá snad vhodnější a stěžejnější, než se pokoušet ustavičně „zavádět“ divadlo tam, kde je přijato jen do té míry, že se ho místní obyvatelstvo bude účastnit pouze coby publikum a ne jako přímý účastník a spolutvůrce.

Celý projektový cyklus má však i jiný význam než pouze ten pro jeho publikum. Zcela nepochybně přináší mnoho i svým účastníkům. Každoročně jim zprostředkovává kontakt s bezprostředním a divadla víceméně neznalým (byť pouze do jisté míry) publikem, na které by tito účastníci v běžné divadelní či pedagogické praxi narazili jen zřídka. Naprosto zvláštního významu může projekt nabýt pro studenty oboru ADaV, který je svou profilací (práce s dětmi, amatéry, ochotníky...) pro tento typ divadelní práce více než vhodný a může se ho velice dotýkat. Pro svou budoucí (divadelní) práci ve Velké Lhotě tedy nalézám východisko právě ve spojení s ADaV – v konfrontaci s obdobnými projekty (projektový cyklus *Krajina, místo, historie*,¹⁵ festival *Horní Maršov – Otevřené muzeum*¹⁶ či *Letní divadelní dílna Chotěborky*)¹⁷ organizovanými a vytvářenými současnými studenty či absolventy ADaV by bylo záhodno zpracovat metodologii obdobného typu divadelních projektů a následně i metodiku, kterou by bylo možné uplatňovat při výuce v ADaV. Pomyslná „pochodeň“ by tímto byla předána, byť by výsledný „plamen“ mohl zaplát i v jiných oblastech, regionech, obcích.

3. Závěrem

První část studie představuje především reflexi devátého ročníku divadelního festivalu (*Velkolhotecké divadelní rejžování*) organizovaného studenty DIFA JAMU ve vsi Velká Lhota již od roku 2008. V druhé části studie jsem se věnoval úskalím tohoto ročníku projektového cyklu, který, zdá se, se nachází ve „slepé uličce“, přičemž se v současnosti chystá jeho již desátý ročník.

Divadelně-výzkumný projekt „obnovy lidových tradic“, popř. „obnovy paměti vesnice“, který byl popsán v mých předchozích studiích, se v současnosti nachází v paradoxním stavu – „obnovit“ lidové tradice se tvůrcům ve Velké Lhotě nepodařilo, projektový cyklus se namísto toho stal sám součástí místní tradice. Okolnosti výzkumu jsou zároveň významnou měrou ovlivněny faktem, že jsem se do Velké Lhoty v roce 2016 přistěhoval. Můj nynější pobyt ve Velké Lhotě a blížící se termín odevzdání disertační práce celému velkolhoteckému projektovému cyklu věnované předznamenává závěr mého praktického výzkumu a rovněž mé plnější zapojení se do kulturního života obce, které již nemusí být pouze divadelního charakteru. Praktický výzkum bude díky mé nynější spjatosti s popisovaným prostředím a jeho obyvateli již zcela subjektivního rázu a díky tomu nepovažuji za vhodné v něm nadále pokračovat. Disertační prací se má divadelně-výzkumná činnost ve Velké Lhotě uzavírat.

Způsob, jak na mou dosavadní práci ve Velké Lhotě navázat, však spatřuji ve vypracování podrobné metodologie obdobných typů projektů, z nichž se již mnohé realizují v rámci ADaV na DIFA JAMU a které jsou mnohdy „velkolhoteckým divadelněním“ přímo inspirovány. ■

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/vitezslav-vetrovec-velkolhotecti-herci-aneb-jak-lhotaci-zakouseli-divadlo.html>>

¹⁵ Soupis dosavadních ročníků tohoto projektového cyklu zastřešeného režijní prací Matěje T. Růžičky a jejich analýza je k nalezení zde:

OKURKOVÁ, Monika. *Krajina, místo, historie*. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 20. července 2016 [cit. 26. ledna 2017]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/monika-okurkova-krajina-misto-historie.html>>

¹⁶ Více informací o projektu *Horní Maršov – Otevřené muzeum* k nalezení zejména zde:

KLIMEŠOVÁ, Anna. *Hledání dramatického potenciálu místa a jeho využití v divadelní tvorbě*. Bakalářská práce. Brno: JAMU, 2013, či zde:

Otevřená ulice!. *Horní Maršov – Otevřená ulice* [online], 11. července 2013 [cit. 27. ledna 2017]. Dostupné na internetu: <<http://www.otevrenemuzeum.cz/>>

¹⁷ Projekt Marie Bravencové a Petra Davida je nyní v současnosti ve fázi příprav a spočívá v divadelním kočování v Podkrkonoší s inscenací inspirovanou místní historií a pověstmi.

4. Seznam příloh

Příloha č. 1: *Velkolhotecké divadelní rejžování 2016* (tisková zpráva)

Příloha č. 2: *Velkolhotecké divadelní rejžování 2016* (fotografie)

Příloha č. 1: Velkolhotecké divadelní rejžování 2016 (tisková zpráva)

VELKOLHOTECKÉ DIVADELNÍ REJŽOVÁNÍ 2016

24. a 25. června 2016 pořádají divadlo KočéBR a studenti Divadelní fakulty Janáčkovy akademie múzických umění v Brně (JAMU) již podeváté ve vsi Velká Lhota (v okrese Jindřichův Hradec, nedaleko Telče) mezinárodní divadelní festival *Velkolhotecké divadelní rejžování*. Během letošního ročníku budou na velkolhotecké návsi a v jejím okolí uvedeny inscenace divadelníků a divadelních studentů z České republiky a Itálie. Hlavním bodem letošního programu je inscenace *U nás doma*, v níž v hlavní roli vystoupí dětští obyvatelé Velké Lhoty.

Mezi další inscenace představené na festivalu patří *Co budeme dneska dělat?*, kterou ve Velké Lhotě nazkouší a uvede Pavel Skála se žáky ZUŠ F. L. Gassmanna ze severočeského Mostu. Tématem pro ně jsou první lásky a stavy zamilovanosti, které velkolhotečtí obyvatelé zažívali ve svém dětství v uplynulých desetiletích (prameny pro scénář jsou jim rozličné kroniky a rozhovory s místními obyvateli). Scénické čtení *Velkolhotecké kalendárium* v režii studenta JAMU Adama Steinbauera bude pojednávat o nejpodstatnějších událostech z historie Velké Lhoty v uplynulých staletích. Na festivalu vystoupí rovněž italská divadelní skupina s představením *Pornocinella* inspirovaným žánrem commedia dell'arte, které vzniklo coby součást divadelního výzkumu studentky JAMU Michaely Mikulové. V představení *U nás doma*, v němž se objeví několik velkolhoteckých obyvatel, budou tvůrci pojednávat především o tom, jak děti mohou vnímat chování svých rodičů.

Velká Lhota je malá vesnice (necelých 200 obyvatel) v okrese Jindřichův Hradec. Kromě rozsáhlého písňového fondu, který zde sesbíral významný muzikolog Robert Smetana (1904-1988), je rovněž výjimečná z hlediska historického a náboženského: spolu s několika přilehlými vesnicemi (Šach, Radlice) byla v pobělohorské době stíhána represemi kvůli svému náboženskému (evangelickému) vyznání – o to silnějšími vzhledem k faktu, že se Velká Lhota nachází v oblasti převážně katolické. V době po vydání tolerančního patentu Josefem II. (1781) eskalovaly problémy rovněž mezi samotnými velkolhoteckými evangelíky, které vyústily v postupnou výstavbu dvou kostelů (helvetského a augšpurského vyznání).

V roce 2008 byla ve Velké Lhotě z popudu dramaturga Josefa Kovalčuka uvedena první inscenace, která byla inspirována historií a lidovými tradicemi této vsi (*Svatba na Velkolhotecku*). V následujících letech uvedla Divadelní fakulta JAMU pod režijním vedením studenta činoherní režie a v současnosti doktoranda JAMU Vítězslava Větrovce několik dalších inscenací, které byly inspirovány velkolhoteckými obyčejí, zvyklostmi a vzpomínkami zdejších obyvatel (*Velkolhotecká lípa*, *Velkolhotecké pašije*, *Kterak se lhotecký rodák František Macků domů navrátil a s divadelníky z Brna tam besedoval*). V roce 2013 se pak celý projekt proměnil do podoby festivalu, v rámci kterého byly uvedeny i inscenace zahraničních studentů (Turecko, Španělsko, Finsko) inspirované návštěvami Velké Lhoty a jejího okolí a rozhovory s místními obyvateli. Od roku 2011 je velkolhotecký projekt uváděn rovněž pod záštitou divadla KočéBR, které se dlouhodobě věnuje pouličnímu a lidovému divadlu a jehož je Větrovec zakladatelem. Větrovec v současnosti dokončuje disertační práci na téma obnovy paměti vesnice a rozšíření jejích hranic, která významně čerpá právě z velkolhoteckých divadelních projektů.

VELKOLHOTECKÉ DIVADELNÍ REJŽOVÁNÍ 2016 – PROGRAM:**PÁTEK 24. ČERVNA****18:00** *Velkolhotecký otvírák*

Úvodní setkání účinkujících a jejich diváků. Neformální posezení, při kterém je dovoleno (takřka) vše. Účinkují všichni divadelní tvůrci účastníci se letošního ročníku festivalu.

19:00 *Co budeme dneska dělat?* (rež. Pavel Skála)

Jak oslovit dívku? Jak oslovit chlapce? Kam večer zajít? Co podniknout dnes, zítra, pozítří? Pusa? I s jazykem? Nebo dvě, aby se neřeklo? Co na to řekne její táta? Autorské představení studentů mostecké ZUŠ F. L. Gassmanna.

SOBOTA 25. ČERVNA**17:30** *Velkolhotecké kalendárium* (rež. Adam Steinbauer)

Scénické čtení vybraných pasáží velkolhoteckých kronik. Účinkují studenti Divadelní fakulty JAMU.

18:10 *Velkolhotecké divadelnění v roce 3000*

Beseda s velkolhoteckými obyvateli o minulosti, současnosti a zejména budoucnosti velkolhoteckého projektu a dalších s ním souvisejících akcí. Moderuje dlouholetý spolupracovník divadla KočéBR Jan Neugebauer, s diváky beseduje Tereza Koláčková a Vítězslav Větrovec.

19:00 HOST FESTIVALU: *PORNOCINELLA* (ITÁLIE)

Inscenace *Pornocinella* vznikla v rámci výzkumného projektu na Divadelní fakultě JAMU v Brně. Česko-italský projekt vznikl na základě scénáře, který vychází z mytologické báje o plavbě Odysseově a dalších dvou mýtech pocházejících přímo z italské Neapole, odkud italská část účinkujících pochází. Další klíčovou roli hraje charakter Pulcinelly (postava z italské commedie dell'arte), která je pro Neapol rovněž velmi charakteristická. Inscenace se zkoušela v italském divadelním studiu Polo v Toro del Grego, kde posléze měla také premiéru (duben 2016). Inscenace *Pornocinella* je experimentem vycházejícím ze zvuku a pohybu a hledajícím mezinárodní a univerzální divadelní řeč. „*Je to Odysseova cesta. Diova touha milovat. Pulcinellova lest. Je to commedia dell'arte. Je to trochu Artaud, trochu Brecht. Je to Pornocinella.*“ (Michaela Mikulová)

20:00 *U nás doma* (rež. Vítězslav Větrovec)

Hlavní inscenace letošního festivalu vznikla na základě výpovědí, které divadelním tvůrcům poskytly velkolhotecké děti. Účinkující budou promlouvat o tom, jak děti vidí své vlastní rodiče, o tom, co se děje, když rodiče nejsou doma a rovněž o tom, co si děti myslí, že rodiče dělají, když zrovna doma nejsou. Vpravdě provokativní inscenace pokračuje v trendu nastoleném v minulém ročníku festivalu - v hlavních rolích se objeví obyvatelé Velké Lhoty (dětí) za podpory studentů JAMU, herců divadla KočéBR a přizvaných hostů.

21:00 ZAKONČENÍ FESTIVALU A NOČNÍ PŘEKVAPENÍ

Vítězslav Větrovec, Divadelní fakulta JAMU, divadlo KočéBR

e-mail: vitezslav.vetrovec@gmail.com

mobil: 728 521 804

Příloha č. 2: Velkolhotecké divadelní rejžování 2016 (fotografie)

Obrázek 1: Svolávání diváků před začátkem festivalu

Obrázek 3: Žáci mostecké ZUŠ F. L. Gasmanna se představují svému publiku

Obrázek 2: Začátek Velkolhoteckého otvíráku před budovou dolní fary

Obrázek 4: Michal Štásta (se žlutou výstražnou vestou) při svém představování do hry zatáhl i velkolhotecké publikum

Obrázek 5: Italští divadelníci odklánějí dopravu před začátkem prvního představení festivalu

Obrázek 7: Před začátkem inscenace *Velkolhotecké kalendárium*...

Obrázek 6: Inscenace *Co budeme dneska dělat?* využila silniční prostor před autobusovou zastávkou

Obrázek 8: ... která se odehrávala „u dubu“ na louce za vsí

Obrázek 9: Počátky JZD ve Velké Lhotě...

Obrázek 11: ... a podruhé

Obrázek 10: Spolupracující čeští a italsí divadelníci si v inscenaci *Pornocinella* důmyslně pohrávali s elastickou látkou, která představovala jejich jediný scénografický prostředek – poprvé...

Obrázek 12: I přes nepřízeň počasí *Pornocinellu* navštívilo velké množství diváků

Obrázek 13: Úvodní proslov vypravěče (Jan Neugebauer) byl v inscenaci *U nás doma* přerušen účinkující velkolhoteckou omladinou...

Obrázek 15: V inscenaci bylo lze divákům nahlédnout i do běžných situací, které velkolhotecké děti dnes a denně zažívají ve svých domovech

Obrázek 14: ... která se vzápětí divákům vyznala ze svých tajných přání a snů

Obrázek 16: Inscenace *U nás doma* se odehrávala (již tradičně) na velkolhotecké návsi

Obrázek 17: V centru divácké pozornosti byly v inscenaci vždy především velkolhotecké děti, zatímco ostatní herci jim pouze zezadu napomáhali a dotvářeli jednotlivé situace

Obrázek 19: Dominik Solař (vzadu vpravo) hraje tetris z lidských těl

Obrázek 18: Jednoduché rekvizity sesbírané po půdách a stodolách místních obyvatel se jednáním herců proměňovaly ve všelicos (v tomto případě na tankový kanón)

Obrázek 20: Velkým snem velkolhoteckých dětí bylo i létání, které jim jejich spoluúčinkující v inscenaci umožnili

Obrázek 21: Děkovačka – v popředí a zády k fotografovi sedí rodiče a prarodiče účinkujících velkolhoteckých dětí

5. Seznam obrazových příloh

Obrázek 23:

Svolávání diváků před začátkem festivalu, Velká Lhota, 24. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 24:

Začátek *Velkolhoteckého otvíráku* před budovou dolní fary, Velká Lhota, 24. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 25:

Žáci mostecké ZUŠ F. L. Gasmanna se představují svému publiku, Velká Lhota, 24. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 26:

Michal Štásta (se žlutou výstražnou vestou) při svém představování do hry zatáhl i velkolhotecké publikum, Velká Lhota, 24. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 27:

Italští divadelníci odklánějí dopravu před začátkem prvního představení festivalu, Velká Lhota, 24. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 28:

Inscenace *Co budeme dneska dělat?* využila silniční prostor před autobusovou zastávkou, Velká Lhota, 24. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 29:

Před začátkem inscenace *Velkolhotecké kalendárium...*, Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 30:

... která se odehrávala „u dubu“ na louce za vsí, Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 31:

Počátky JZD ve Velké Lhotě..., Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 32:

Spolupracující čeští a italští divadelníci si v inscenaci *Pornocinella* důmyslně pohrávali s elastickou látkou, která představovala jejich jediný scénografický prostředek – poprvé..., Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 33:

... a podruhé, Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 34:

I přes nepřízeň počasí *Pornocinellu* navštívilo velké množství diváků, Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 22: Projekce archívních fotografií na zeď jednoho z velkolhoteckých kostelů

Obrázek 35:

Úvodní proslov vypravěče (Jan Neugebauer) byl v inscenaci *U nás doma* přerušen účinkující velkolhoteckou omladinou..., Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 36:

... která se vzápětí divákům vyznala ze svých tajných přání a snů, Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 37:

V inscenaci bylo lze divákům nahlédnout i do běžných situací, které velkolhotecké děti dnes a denně zažívají ve svých domovech, Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 38:

Inscenace *U nás doma* se odehrávala (již tradičně) na velkolhotecké návsi, Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 39:

V centru divácké pozornosti byly v inscenaci vždy především velkolhotecké děti, zatímco ostatní herci jim pouze zezadu napomáhali a dotvářeli jednotlivé situace, Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 40:

Jednoduché rekvizity sesbírané po půdách a stodolách místních obyvatel se jednáním herců proměňovaly ve všelicos (v tomto případě na tankový kanón), Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 41:

Dominik Solař (vzadu vpravo) hraje tetris z lidských těl, Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 42:

Velkým snem velkolhoteckých dětí bylo i létání, které jim jejich spoluúčinkující v inscenaci umožnili, Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 43:

Děkovačka – v popředí a zády k fotografovi sedí rodiče a prarodiče účinkujících velkolhoteckých dětí, Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

Obrázek 44:

Projekce archívních fotografií na zeď jednoho z velkolhoteckých kostelů, Velká Lhota, 25. červen 2016, foto Marek Hlavica

6. Použité prameny

Literatura:

KLIMEŠOVÁ, Anna. *Hledání dramatického potenciálu místa a jeho využití v divadelní tvorbě*. Bakalářská práce. Brno: JAMU, 2013.

Online zdroje:

Dokument František Macků – Velká Lhota.wmv. *Youtube* [online], 20. ledna 2013 [cit. 29. prosince 2013]. Dostupné na internetu: <<http://www.youtube.com/watch?v=pnGAaanpMby>>.

Kronika školy z obce Velká Lhota (1892–1956). *Digitální archiv. Státní oblastní archiv v Třeboni* [online], 22. listopadu 2007 [cit. 23. prosince 2015]. Dostupné na internetu:

<<https://digi.ceskearchivy.cz/DA?lang=cs&menu=3&id=200329&page=1&search=%2Bvelká+%2Blhota&sst=1&dates=&searchtype=0&searcharch=&allwords=>>>.

Kronika školy z obce Velká Lhota (1956–2004). *Digitální archiv. Státní oblastní archiv v Třeboni* [online], 22. listopadu 2007 [cit. 23. prosince 2015]. Dostupné na internetu:

<<https://digi.ceskearchivy.cz/DA?lang=cs&menu=3&id=122390&page=1&search=&sst=0&dates=&searchtype=&searcharch=&allwords=>>>.

OKURKOVÁ, Monika. Krajina, místo, historie. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 20. července 2016 [cit. 26. ledna 2017]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/monika-okurkova-krajina-misto-historie.html>>

VĚTROVEC, Vítězslav. Divadelní festival *Velkolhotecká škola*. Navýšení pocitu lokální identity a „rozšíření hranic“ vesnice prostřednictvím divadelních inscenací. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 20. listopadu 2014 [cit. 28. prosince 2015]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/vitezslav-vetrovec-divadelni-festival-velkolhotecka-skola.html>>.

VĚTROVEC, Vítězslav. *KočéBRování 2014: Cykly* aneb Divadlo je setkání. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 3. září 2015 [cit. 27. prosince 2015]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/vitezslav-vetrovec-kocebrovani-2014-cykly-aneb-divadlo-je-setkani.html>>.

VĚTROVEC, Vítězslav. *KočéBRování 2015: Tisíc a jedna noc* aneb Divadlo je lidská zkušenost. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 10. července 2016 [cit. 27. ledna 2017]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/vitezslav-vetrovec-kocebrovani-2015-tisic-a-jedna-noc-aneb-divadlo-je-lidska-zkusenost.html>>

VĚTROVEC, Vítězslav. *Obnova paměti vesnice – Inscenační činnost ve Velké Lhotě v letech 2008-2012*. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 5. srpna 2013 [cit. 28. prosince 2015]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/vitezslav-vetrovec-obnova-pameti-vesnice-inscenačni-cinnost-ve-velke-lhote-v-letech-20082012.html>>

VĚTROVEC, Vítězslav. *Velkolhotečtí herci aneb Jak Lhoťáci z(a)koušeli divadlo*. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 1. srpna 2016 [cit. 26. ledna 2017]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/vitezslav-vetrovec-velkolhotecti-herci-aneb-jak-lhotaci-zakouseli-divadlo.html>>

VĚTROVEC, Vítězslav. *Velkolhotečtí pěvci aneb Hledání zapomenutého*. *Akademické studie DIFA JAMU* [online], 22. června 2015 [cit. 28. prosince 2015]. Dostupné na internetu:

<<http://akademickestudiedifa.jamu.cz/studie/studie/archiv-clanku/22-6-2015-vitezslav-vetrovec-velkolhotecti-pevci-aneb-hledani-zapomenuteho.html>>.